Alapfogalmak

Bilicz-Horváth

2021. február 8.

Megadjuk a változó, a jel, a rendszer, és a hálózat fogalmának értelmezését

Ielek

A folyamatok mérhető mennyiségei a fizikai mennyiségek. Egy **változó** egy fizikai mennyiség matematikai leírása. Egy **jel** a változó azon részének matematikai leírása, amely a számunkra lényeges információt hordozza. A továbbiakban a változó és a jel fogalmát nem különböztetjük meg.

A tárgy keretében a jel mindig egyetlen független változó által meghatározott. Ennek neve idő, amelyet folytonos idejű esetben t-vel (pl. x(t)), diszkrét idejű esetben k-val fogunk jelölni.

Jelek osztályozása

Időfüggés tekintetében megkülönböztetünk folytonos idejű (FI) jeleket:

$$x(t), -\infty < t < \infty \quad \text{vagy } t \in \mathbb{R},$$

ahol *t* gyakran a köznapi értelemben vett fizikai időt jelenti, amelynek egysége a szekundum:

$$[t] = s$$
 (szekundum);

illetve diszkrét idejű (DI) jeleket:

$$x[k], k = ..., -2, -1, 0, 1, 2, ...$$
 vagy $k \in \mathbb{Z}$.

A k-adik diszkrét időpillanatra a k. ütem elnevezés is használatos.

Értékkészlet tekintetében egy x jel folytonos értékű, ha x bármilyen valós vagy komplex értéket felvehet (természetes megszorításokkal, pl. a konkrét jel nem lehet nagyobb egy bizonyos értéknél, vagy csak pozitív értékű lehet stb.), míg egy x jel diszkrét értékű vagy kvantált, ha az csak meghatározott b_i értékeket vehet fel. A folytonos idejű és folytonos értékű jeleket gyakran analóg, a diszkrét idejű és kvantált jeleket digitális jelnek is szokás nevezni. A tárgyban csak folytonos értékű jelekkel foglalkozunk, a kvantálás hatását később szaktárgyak keretében ismerjük meg. A jelek besorolását az 1. ábra szemlélteti.

Egy jel **belépő**, ha értéke t ill. k negatív értékeire azonosan nulla. Az 1. ábra jelei közül a bal felső belépő, a többi nem belépő.

Rendszerek

A **rendszer** egy fizikai objektum modellje, amely fizikai változókkal leírható. Ezen változók közül egy vagy több lehet adott, ezek

Folytonos idejű Diszkrét idejű x(t)x[k]**Folytonos** értékű x(t)x[k]Diszkrét értékű (kvantált)

1. ábra: Jelek csoportosítása

a rendszer bemenő jelei vagy gerjesztései, egyet vagy többet pedig meg akarunk határozni, ezek a rendszer kimenő jelei vagy válaszai. A fizikai változókat a hozzájuk rendelt jellel, az objektumot pedig a rendszerrel írjuk le.

Matematikai értelemben a rendszernek a gerjesztés(ek)re gyakorolt hatását egy transzformációval jellemezhetjük, amely az adottnak tekintett gerjesztő jel(ek)hez válaszjel(ek)et rendel. A tárgyban egybemenetű, egy-kimenetű (angolul Single Input, Single Output, SISO) rendszerek vizsgálatára szorítkozunk. Egy ilyen rendszer u = u(t) ill. u = u[k] gerjesztéséhez egy y = y(t) ill. y = y[k] választ rendel, amely leképezést az *y operátor* (transzformáció) írja le:

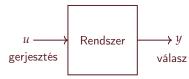
$$y=\mathcal{Y}\left\{ u\right\} .$$

A rendszerek osztályozása

A tárgyban kitüntetett szerepet játszanak az alábbi általános rendszertulajdonságok:

• **Linearitás**: Egy rendszer akkor lineáris, ha a $y = \mathcal{Y}\{u\}$ gerjesztésválasz kapcsolatában szereplő ${\mathcal Y}$ operátor lineáris, más szóval a rendszerre érvényes a szuperpozíció elve.

Formálisan, ha a rendszer gerjesztése tetszőleges u_a és u_b gerjesztő jelek szuperpozíciója, akkor a linearitás megköveteli, hogy

2. ábra: A rendszer

Ebből következik, hogy lineáris rendszerekre speciálisan

$$\mathcal{Y}\left\{ cu\right\} =c\mathcal{Y}\left\{ u\right\}$$

teljesül, emiatt az u = 0 gerjesztéshez y = 0 válasz kell, hogy tartozzon.

$$\mathcal{Y}\left\{c_{a}u_{a}+c_{b}u_{b}\right\}=c_{a}\mathcal{Y}\left\{u_{a}\right\}+c_{b}\mathcal{Y}\left\{u_{b}\right\}$$

teljesüljön, minden $c_a \in \mathbb{R}$, $c_b \in \mathbb{R}$ mellett.

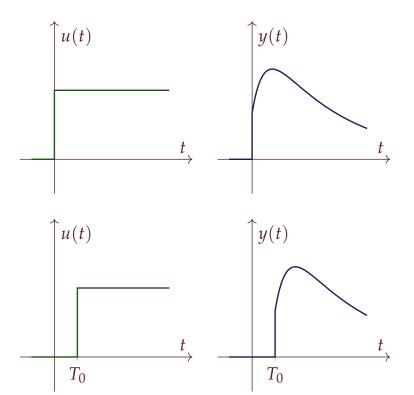
Ha a rendszer nem lineáris, akkor nemlineáris rendszernek nevezzük. Utóbbiakkal a JR2 keretében foglalkozunk.

• Invariancia: egy rendszer akkor (idő)invariáns, ha a gerjesztés időbeli eltolása csak egy ugyanakkora időbeli eltolást okoz a válaszban. Formálisan a rendszer akkor invariáns, ha

$$y(t) = \mathcal{Y} \{u(t)\} \Rightarrow y(t - T_0) = \mathcal{Y} \{u(t - T_0)\}$$

tetszőleges $T_0 \in \mathbb{R}$ esetén. Röviden, a gerjesztés-válasz kapcsolat időfüggetlen. A nem invariáns rendszer variáns.

A tárgyban kitüntetett szerepet játszanak a lineáris, invariáns rendszerek. Ezeknek angol rövidítése Linear, Time Invariant (LTI).

3. ábra: Egy invariáns rendszer gerjesztés-válasz kapcsolatának szemléltetése

- **Kauzalitás**: a rendszer *kauzális*, ha az $y(t_1)$ válasz az u(t) gerjesztésnek csak olyan értékeitől függ, amelyekre $t < t_1$ teljesül. Röviden, a rendszer válasza csak a gerjesztés múltbeli értékeitől függ, a rendszer nem képes "jósolni", követi a fizikai világban tapasztalt ok-okozati összefüggéseket. Ha a rendszer nem kauzális, akkor akauzális. A 3. ábrán illusztrált rendszer kauzális.
- Stabilitás: egy lineáris, invariáns rendszer akkor és csak akkor gerjesztés-válasz stabilis, ha **tetszőleges** korlátos u gerjesztéshez

Az angol terminológia a belépő jel és a kauzális rendszer megnevezésére is a causal kifejezést használja, magyarul azonban ezt élesebben megkülönböztetjük.

Később további stabilitásfogalmakat is megismerünk majd.

korlátos y válasz tartozik. A nem stabil rendszert labilis vagy instabil rendszernek nevezzük.

• **Dinamika**: egy rendszer akkor **memóriamentes**, ha a t_1 időpillanatban a válaszjele csak a gerjesztésnek ugyanezen t_1 időpillanatbeli értékétől függ. Ellenkező esetben a rendszer dinamikus.

Hálózatok

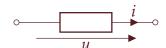
A hálózat komponensek összekapcsolásából áll. Minden komponenshez egy vagy több változó van hozzárendelve. A hálózatot a komponensek viselkedését leíró karakterisztikák, másrészt az összekapcsolási szabályokat leíró összekapcsolási kényszerek határozzák meg. A tárgyban kétféle hálózattal fogunk találkozni:

- A Kirchhoff-típusú hálózatok komponensei a kétpólusok (4. ábra), amelyeket két változó, a feszültség (u) és az áram (i) jellemez, amelyek általában a t idő függvényei. A komponensek karakterisztikái a feszültség és az áram kapcsolatát írják le, az összekapcsolási kényszereket pedig Kirchhoff áram- és feszültségtörvénye adja. A kétpóluson feltüntetett nyilak a változók referenciairányát jelölik.
- **Jelfolyamhálózatok**: ezekkel a JR2 tárgyban foglalkozunk majd.

Memóriamentes pl. az $y(t) = u^2(t)$, dinamikus pl. az

$$y(t) = \int_{-\infty}^{t} u(\tau)d\tau$$

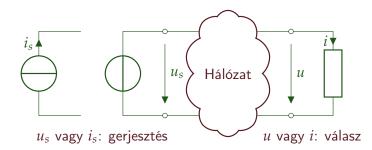
gerjesztés-válasz kapcsolatú rendszer.

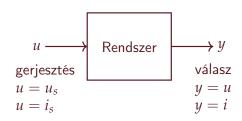
4. ábra: Kétpólus

Kirchhoff-típusú hálózat által reprezentált rendszer

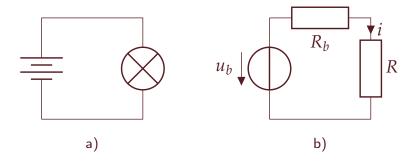
A villamos hálózatban található forrás (adott/előírt u_s feszültségű feszültségforrás, illetve i_s áramú áramforrás) forrásmennyiségét tekintjük a hálózat által reprezentált rendszer gerjesztésének, míg a hálózat egy tetszőleges, kijelölt kétpólusának feszültségét vagy áramát a rendszer válaszjelének (5. ábra). Ügyeljünk rá, hogy az u a hálózatban egy feszültséget, a rendszerben a rendszer gerjesztő jelét jelöli, ami feszültség és áram is lehet.

Egy villamos példán keresztül szemléltetjük a modellezés lépéseit (6. ábra). Egy akkumulátoros zseblámpa izzóján átfolyó áramot határozzuk meg. Magát a fizikai objektumot az a) ábra mutatja, a bal oldalon az akkumulátort, a jobb oldalon az izzólámpát tüntettük fel. A b) ábra mutatja az általunk felállított hálózati modellt. Az akkumulá-

5. ábra: Kirchhoff-típusú hálózat és az általa reprezentált rendszer

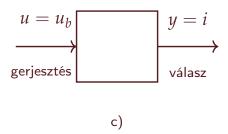

tort, amely nem ideális feszültségforrásnak tekinthető, egy ideális, u_b forrásfeszültségű feszültségforrás, és egy R_b belső ellenállás soros eredőjével modellezhetjük (ún. Thévenin-generátor, lásd később). Az izzólámpát egy R értékű lineáris ellenállásként vesszük figyelembe. Keressük a körben folyó *i* áramot, ami egyben az izzólámpa árama is. Az Ohm-törvény alapján

$$i = \frac{1}{R + R_b} u_b. \tag{1}$$

A c) ábrán a hálózat által reprezentált rendszer sematikus rajza látható. A rendszer u gerjesztése az u_b forrásfeszültség, a rendszer yválaszjele a hálózatban kijelölt i áram. Ebben az egyszerű példában egyszerűen meg is adhatjuk a rendszer explicit gerjesztés-válasz kapcsolatát:

$$y = \frac{1}{R + R_h} u.$$
(2)

6. ábra: Példa a Kirchhoff-típusú hálózat által reprezentált rendszerre

A hálózati modellben elhanyagoltunk több fizikai jelenséget: a valóságos izzólámpa ellenállása nő a rajta átfolyó áram növekedésével (nemlineáris komponens); az akkumulátor folyamatosan merül, így az u_b folyamatosan csökken, és az akkumulátor öregedésével a belső ellenállás is nő (nem invariáns komponens), stb.

Ezért a modell nem jól írná le az elemlámpa áramát a közvetlenül a bekapcsolást követően, vagy ha órákon át vizsgálnánk a rendszert. Helyes viszont a modell bekapcsolt állapotban egy rövid ideig. A mérnöki gyakorlatban igyekszünk a legegyszerűbb, de a vizsgált probléma szempontjából helyes modellt megalkotni.